

[Peter Nielsen.]

ningssummen. Det er der jo taget hensyn til ved den danske beskatning, idet denne for så vidt er halveret. Den samlede beskatning — altså dels den kollektive beskatning fra engelsk side, dels den individuelle beskatning fra dansk side — kommer derfor ikke op på de satser, som andre danske skatteydere må betale i skat af deres indtægter.

Endvidere må det tilføjes, at de beløb — det drejer sig for kuttere, der var anvendt til fiskeri, om halvdelen — som blev udbetalt til kutterejere og besætninger, der var i England under krigen, overhovedet ikke blev beskattet hverken fra dansk eller engelsk side, så sammenlignet med andre skatteborgere er de blevet pænt behandlet. Men hos os alle er der vel også en følelse af, at disse mennesker har krav på en særdeles pæn behandling, når vi ved, under hvilke forhold pengene blev indtjent. Vi skylder disse mennesker megen tak for deres fine indsats i krigsårene. Derfor er også lempelsesparagraffen i høj grad blevet anvendt. Alene det, at man eftergiver renter for disse år, halverer skatten. Det kan jo ikke nytte at fremstille det sådan, at hvis man lægger renter på gammel skat, sætter man skatten i vejret. Nej, skatteyderen har haft de penge og har kunnet få dem forrentet i den tid, han har kunnet trænere sagen, så for så vidt har man ved at eftergive renterne halveret skatten, og når man yderligere gør det én gang til, er der tale om meget væsentlige nedslag.

Hvor vidt man skal gå i lempesspørgsmålet — og andet kan det ikke blive her — er vel altid en skønssag. Det er selvfølgelig altid lettest og giver anledning til mindst kritik, hvis man eftergiver det hele, men det er næppe rigtigt over for andre skatteydere, som i det lange løb kommer til at betale den lettelse, andre får. Men vi er villige til at presse den sidste dråbe ud af § 37 og takker den højtærede finansminister for tilsagnet om, at det vil ske. Vi har i den senere tid kunnet tale os til rette om mange problemer, så mon vi ikke i udvalget også kan komme til en forståelse på dette område? Sagen har jo ikke nogen partipolitisk skillelinje. Den har nu været behandlet af ikke mindre end 5 finansministre af forskellig politisk afskygning, først af en

venstremand, under hvem skattekravet blev rejst, dernæst af en socialdemokrat, så af en radikal og sidst af 2 socialdemokrater, og hver gang der er sket et finansministerskifte, er det, som om velviljen er steget noget. Det er jo også tilfældet denne gang, og vort partis medvirken til en så god løsning som muligt kan jeg tilsige.

Vi kan imidlertid ikke skabe et farligt præcedens, så folketingset udvikler sig til en ny skattemyndighed. Derfor ville det være rigtigst, om vi angreb problemet ved ondets rod. Der vil i fremtiden kunne opstå en række lignende problemer vedrørende penge indtjent i udlandet, måske også indtjent under farefulde forhold. Ved vor eventuelle indtræden i fællesmarkedet forstærkes dette problem endnu mere, og vi kan nemt komme til at diskriminere os selv skattemæssigt i fællesmarkedet. Allerede nu hører vi berettigede klager f. eks. fra danske musikere og andre. Hvad de kan tjene i udlandet bliver beskattet dér til sidste hvid, medens udenlandske kunstnere kan tage på skattefri gæsteoptræden her i landet. Dette skæve forhold vil ramme mange danskere, hvis vi får fælles arbejdsmarked, og sager nogenlunde analoge med denne vil kunne opstå i tusindvis. Der er en vis tilbøjelighed hos nogle til at smile, når ordet kildeskat bliver nævnt, men mon denne sag alligevel ikke giver stof til eftertanke i den henseende? Vi kan ikke ene af alle lande i fællesmarkedet køre med vort specielle, antikverede skattesystem, og det vil være uheldigt, om vi til sin tid i huj og hast skal ændre det. Hvordan noget sådant kan udvikle sig, får vi et levende bevis på i morgen.

Foreløbig er vi altså rede til forhandling i et udvalg om denne specielle sag og dens forsvarlige løsning, og jeg takker den højtærede minister for hans tilsagn herom.

Edv. Jensen: Når vi har fremsat dette lovforslag, er det ikke for at vække politisk strid. Vor hensigt er blot at få dette gamle skattespørgsmål bragt ud af verden, og vi takker den højtærede finansminister for velvilligt tilsagn om at ville forhandle sagen med os.

Det er i og for sig heller ikke for at kritisere den nuværende regering eller de andre regeringer, der siden krigen har haft med denne sag at gøre. Jeg tvivler ikke om, at man